

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 132/03-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť K. B., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 6291/98 a postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 2057/99 a sp. zn. 25 C 777/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2002 doručená sťažnosť K. B., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., K., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (odporca v 1. rade - ďalej len „OS-KE II“) v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 6291/98 a postupom Okresného súdu Košice I (odporca v 2. rade - ďalej len „OS-KE I“) v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 2057/99 a sp. zn. 25 C 777/02.

Podľa sťažovateľa okresné sudy porušili uvedenými rozhodnutiami jeho označené základné práva (spôsobili mu nemajetkovú ujmu), a preto podal sťažnosť na zdĺhavý postup (prietahy) okresných súdov. Podľa sťažovateľa sa až z odpovede OS-KE II z 24. októbra 2002 dozvedel, že žaloba ležala na OS-KE II od 26. augusta 1988 do 15. júna 1999, platobný rozkaz bol vydaný 14. septembra 2000 a navrhovateľovi doručený až 13. júna 2002.

V nadväznosti na uvedené „... sa navrhovateľ rozhodol preto obrátiť na nestranný Ústavný súd a preto navrhuje rozhodnúť“ tak, že „Ústavný súd prijíma ústavnú sťažnosť navrhovateľa na ďalšie konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Po oboznámení sa so spisom odporcu v 2 r. navrhovateľ navrhuje“ rozhodnúť tak, že „Základné právo navrhovateľa zaručené mu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom odporcu 1 v konaní Ro 6291/98, postupom odporcu v 1 r. a v konaní Ro 2057/99 a v konaní pod sp. zn. 25 C 777/02 postupom odporcu v 2 r. porušené bolo. Odporcovi v 2 r. sa prikazuje aby v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 777/02 konal bez zbytočných prietahov.

Navrhovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie proti odporcovi v 1 r. v sume 10.000,- Sk a proti odporcovi v 2 r. v sume 30.000,- Sk, ktoré sú odporcovia v 1 r. a v 2 r. povinní mu vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporcovia v 1 a 2 r. sú povinní nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 8.000,- Sk a to odporca v 1 r. v sume 2.000,- Sk a odporca v 2 r. v sume 6.000,- Sk k rukám advokáta navrhovateľa.

Navrhovateľ si primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje z dôvodu jeho rozčúlenia nad postupom odporcov v 1 a 2 r., ďalej preto, že mu pre zbytočné prietahy odporcov hrozí hmotná ujma 300,- Sk a to, že jeho dôkazná povinnosť pred súdom je po viac ako 4 rokoch značne oslabená a aj preto, že súd vydal PR neopodstatnene, lebo na

základe neúplnej žaloby ho nemal vydať, čím mu vznikla hrozba ďalšej majetkovej ujmy 200,- Sk. “

Na základe výzvy ústavného súdu OS-KE I listom sp. zn. Spr. 303/03 zo 6. marca 2003 oznámil, že konanie vedené pod sp. zn. Ro 2057/99 bolo prevedené do registra „C“ pod sp. zn. 25 C 777/02, a ďalším podaním oznámil, že 21. marca 2003 navrhovateľ vo veci sp. zn. 25 C 777/02 vzal žalobu späť z dôvodu mimosúdneho vyporiadania dlžného poistného a konanie vo veci samej bolo zastavené.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 49 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval sťažnosť na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a preskúmal ju zo všetkých hľadísk podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané

oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti proti OS-KE II ústavný súd skonštatoval, že sťažovateľ namietal zbytočné prietahy v súdnom konaní OS-KE II vedenom pod sp. zn. Ro 6291/98. Podľa písomného vyjadrenia predsedu tohto súdu sp. zn. Spr. 243/03 z 3. marca 2003: „*Lustráciou v evidenčných pomôckach tunajšieho súdu bolo zistené, že predmetný spis bol dňa 27. 5. 1999 postúpený Okresnému súdu Košice I.*“

Zákonnou podmienkou prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ako vyplýva z vyjadrenia OS-KE II, vec sťažovateľa bola postúpená 27. mája 1999 OS-KE I.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť doručená ústavnému súdu 13. decembra 2002 bola proti OS-KE II podaná zjavne oneskorene (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Preto sa ústavný súd tejto časti sťažnosti už v ďalšom preskúmvaní sťažnosti nevenoval.

Sťažovateľ v ďalšom namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom OS-KE I v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 2057/99 a sp. zn. 25 C 777/02.

Ústavný súd zo sťažnosti, vyjadrenia OS-KE I a ďalšieho vyjadrenia sťažovateľa zistil, že sťažovateľ bol vo veci OS-KE I žalovaným a túto právne významnú skutočnosť zistil až po doručení platobného rozkazu sp. zn. Ro 2057/99, ku ktorému došlo 15. júna 2002. Sťažovateľ proti tomuto rozhodnutiu podal odpor a po jeho podaní a ďalších úkonoch, ktoré urobil vo veci (odvolanie proti súdnemu poplatku, sťažnosť na prietahy), súhlasil (najneskôr k 21. marcu 2003) s mimosúdnym vyrovnaním uplatneného nároku. Preto bolo konanie pred OS-KE I napokon 16. mája 2003 zastavené.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ sa mohol domáhať svojho základného práva na konanie bez zbytočných prietahov až od 15. júna 2002. Sťažovateľ do tohto dátumu totiž

ani nevedel, že je účastníkom konania, v ktorom má základné právo na konanie bez zbytočných prietáhov uplatniteľné nielen v konaní pred všeobecným súdom, ale aj pred ústavným súdom. Ústavný súd preto obdobie pred doručením platobného rozkazu nepovažuje za čas, ktorý by bolo možné hodnotiť v rámci skúmania otázky zbytočných prietáhov v konaní, v ktorom je sťažovateľ účastníkom.

Obdobie od 15. júna 2002 do podania sťažnosti ústavnému súdu (13. decembra 2002) však podľa názoru ústavného súdu nie je a ani pojmovo nemôže byť poznačené prietáhmi v konaní. Tento názor sa opiera o postavenie sťažovateľa v konaní (žalovaný), ktoré určuje, o čo mu v konaní išlo, a o to, že konanie napokon skončilo (od doručenia platobného rozkazu) za menej ako jeden rok od vedomosti sťažovateľa, že je žalovaný a aký nárok je voči nemu uplatnený.

Postup OS-KE I v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 2057/99 (po prevedení do civilného registra pod sp. zn. 25 C 777/02) preto nemožno na základe uvedených skutočností považovať za taký postup, ktorý by bol v akomkoľvek vecnom súvisi s pojmom „zbytočné prietahy v konaní“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd namietaný postup OS-KE I nepovažoval za taký, ktorý by nejakým spôsobom súvisel s porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavný súd sťažnosť proti OS-KE I podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.